

لیمو عمانی (لیمو آب شیراز، لیمو شیشه) با نام علمی *Citrus aurantifolia* cv. Key به نام‌های لیموی مکزیکن، لیمو آب و لیمو شیرازی هم معروف است. در سال ۱۸۳۸ از یک نهال بذری تصادفی در آمریکا به وجود آمده است. از نظر رشد رویشی درختی کم رشد و دارای حالت درختچه‌ای با تاج متوسط و گسترده است. شاخه‌های ترک‌های باریک، ظریف، متراکم و تیغ‌داری دارد. برگ‌های لیمو عمانی کوچک، سبز روشن با نوک گرد و قاعده بال‌دار هستند. بخش‌های جوان نوک شاخه ارغوانی رنگ است. در تمام سال گل و میوه داده ولی فصل اصلی گل‌دهی بهار و اواخر تابستان است. میوه‌ها خیلی کوچک، کروی تا تخم‌مرغی واژگون و یا بیضی کوتاه هستند. قاعده میوه‌ها کروی و گاهی با گردن کوتاه و گلگاه آنها محدب و گاهی دارای برآمدگی کروی کوچک و شیارهای طولی است. رقمی کم‌بذر و دارای ۳ تا ۸ بذر در هر میوه است. بذرها از نوع چندجنین هستند. پوست میوه‌ها خیلی نازک، صاف، چرمی، کاملاً چسبیده به گوشت و به رنگ سبز روشن تا زرد روشن است. گوشت میوه‌ها معطر، سبز مایل به زرد، ترد، آب‌دار و بسیار ترش می‌باشد. برداشت دیر هنگام موجب ریزش میوه‌های رسیده خواهد شد. ماندگاری و انبارمانی محصول خوب است.

